

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΑΠΟΔΡΑΣΙΣ

ἐκ τῶν φυλακῶν Τριγγέτα

Ὁ περιβόητος **Χρῆστος Γιαταγάνας** ὁ διαδραματίσας πρωταγωνιστοῦ πρόσωπον ἐν ταῖς ληστείαις Μακκᾶ καὶ Δέγγλερ, ὁ φθισικὸς καὶ ἀρρωστιάρης Γιαταγάνας, ὃν σᾶς εἶχομεν ζωγραφῆσαι ὅτε σᾶς ἐδιηγῆθημεν τὸ ἀληθές μυθιστόρημα τῆς ληστείας Δέγγλερ κατόρθωσε ν' ἀποδράσῃ χθὲς ἐκ τῶν φυλακῶν Τριγγέτα, ὅπου τὸν εἶχον μεταφέρει καθὸ ἀσθενῆ εἰς τὸ ἐν τῷ πρώτῳ ὁρόφῳ εὐρισκόμενον Νοσοκομεῖον.

Καὶ δὴ εἰσελθὼν εἰς τὴν ἀποθήκην τοῦ φαρμακείου καὶ ἀνοίξας ὀπὴν μεγάλην ἐπὶ τοῦ τοίχου, κρεμασθεὶς διὰ σινδῶνης κατέβη εἰς τὴν γειτονικὴν οἰκίαν Καραμάνου, ὅπου ὡς ἀληθὲς νοικοκύρης διὰ τῆς τερράτσας διήλθεν ὅλα τὰ πατώματα, μέχρι τῆς ἐξωθύρας περιέβαλε τσουραπίῳ, εὐρέθηντι σήμερον τὸ πρωτὶ, τὸν κῶδωνα τῆς θύρας διὰ νὰ μὴ κάμῃ θόρυβον καί. . . ὤχετο ἀπὼν ἀθορύβως.

Μετ' αὐτοῦ δὲ συνδραπέτευσαν καὶ δύο ἄλλοι παστρικοὶ: Χρῆστος Τσαρουχᾶς καὶ Λαχάμ. Ἀδζέμης.

Προτεινόμεν τὸ νοσοκομεῖον Τριγγέτα, ἀφ' ὅπου γίνονται συνήθως αἱ ἀποδράσεις, νὰ μετονομασθῇ *Ἀποδραστήριον*.

Περὶ τῆς συναθροίσεως ὄλων, ἢ σχεδὸν ὄλων τῶν βασιλέων τῆς Εὐρώπης εἰς τὴν Κοπεγχάγην ἔχομεν ἰδιαιτέρας πληροφορίες, παρ' ἐνὸς ἐκεῖ διαβατικῶν ἀνταποκριτοῦ μας. Φαντασθῆτε εἰς μίαν μακρὰν μακροτάτην τράπεζαν καθημένους περὶ τοὺς ἐβδομήκοντα (ἀρ. 70) αὐτοκράτορας, βασιλεῖς καὶ βασιλοπαιδας, περὶ τὰς ἑκατὸν τεσσαράκοντα δὲ βασιλικὰς σιαγῶνας ροκανίζουσας τὰ ὀρεκτικώτερα ἐδέσματα.

τα. — Ἐπειτα προπόσεις, εὐθυμία, τσουγκρίσματα, καὶ ἐπ, ἵπ οὐρα α α α !!

Τὸ ὀραϊότερον μέρος παίζουν οἱ μικροὶ πρίγκηπες, οἵτινες ἀρέσκονται κατὰ τὰ γεύματα ν' ἀλληλοκτυπῶνται μὲ βολάκια ψωμοῦ· εἰς τὸ παιγνίδιον τοῦτο πολλάκις ἀναμιγνύονται καὶ οἱ μεγάλοι καὶ τότε γίνεται τὸ ἀνάστα ὁ θεός! Ἐπειτα μετὰ τὸ φαγητὸν ἐν ᾧ πάντες ἀποχωρίζονται εἰς ἄλλην αἴθουσαν, τὰ πριγκιπόπουλα συνωθῶνται περὶ τὸν ὑψηλότερον ἀνακτα καὶ — ἀπαράλλακτα μὲ μυρμήγκια τὰ ὅποια σύρουν ὑπερμεγέθη σηκώματα — τὸν τραβῶν καὶ αὐτὰ ἄλλα ἀπὸ τὰ πόδια, ἄλλα ἀπὸ τὰ χέρια καὶ ἄλλα ἀπὸ ἄλλου, ἐνῷ αὐτὸς γελᾷ παταγωδῶς καὶ ζητεῖ νὰ διαφύγῃ τοὺς μικροὺς πειρασμούς. — Ἐχουν βλέπετε καὶ οἱ βασιλεῖς στιγμὰς τινὰς εὐδαιμονίας.

Διήλθεν ἐκ τοῦ Ἀγρινίου Ἀπόσπασμα συναδεῶν εἰς Μεσολόγγιον δύο ληστὰς ἐκ τῆς συμμορίας τοῦ Ρεντίφη, σκοπεύοντας νὰ εἰσβάλωσιν εἰς Πελοπόννησον, καὶ συλληφθέντας ἐν Βάλτῳ ὑπὸ τοῦ ἐκεῖ διορισθέντος διοικητοῦ τοῦ μεταβατικοῦ κ. Ν. Μπαϊρακτάρη.

Συγχρόνως ἐν Ἀγρινίῳ ἐμαστιζόντο πρό τινας καὶ ὑπὸ τῆς πληθῆος τῶν φυγοδίκων, οἵτινες λίαν θραυσθέντες περιεφέροντο ἀγερώχως καὶ ἐντὸς τῆς πόλεως, μὴ καταδιωκόμενοι, καίτοι φέροντες οἱ πλείστοι ἐπὶ τῆς ράχους ἐντάγματα διὰ φοβερά κακουργήματα. Ἡ κατάσταση αὕτη ἤρχισε νὰ τοῖς ἀναπολῆ τὰς παραμονὰς τοῦ 69, καὶ ἂν δὲν ἐλαμβάνοντο ἐπὶ τινα εἴτι καιρὸν κατάλληλα μέτρα, θὰ ἤκούετο ὅτι τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, καθ' ἣν, κατὰ τὸν ἀνταποκριτὴν μας ἐκείθεν, σεβαστὸν πολιτικὸν πρόσωπον ξένης ἐπαρχίας, εἶχε καταγγεῖλει ἀπόσπασμα στρατιωτῶν, βάλλον σκοπὸν μεθ' ἐ-

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΟΝΕ

Ο ΣΙΔΗΡΟΥΡΓΟΣ

Μετάφρασις Α. Κακλαμάνου.

(Συνέχ. ἰδ. ἀριθ. 567)

Ἐκ τοῦ γάμου τῶν ἐγεννήθησαν δύο τέκνα. Εἰς υἱὸς καὶ μία κόρη. Ὁ Ὀκτάβιος καὶ ἡ Κλαίρη ἐμεγάλωσαν, ἀνατρεφόμενοι ὑπὸ τῆς μητρὸς τῶν. Ὁ μὲν υἱὸς σοβαρῶς καὶ ἐπὶ τῷ σκοπῷ νὰ γίνῃ ὠφελίμος ἄνθρωπος. Ἡ κόρη μὲ ἀβρότητα, διὰ νὰ χρησιμεύσῃ ὡς θέλγητρον ἐκείνου ὅστις ἤθελε τὴν ἀγαπήσει. Ἰδιοτροπία τῆς φύσεως· ὁ υἱὸς ἦτο ἡ ζωσα εἰκῶν τῆς μητρὸς, γλυκὺς, εὐαίσθητος καὶ εὐθυμὸς· ἡ κόρη εἶχε τὸν τριχυμῶδη καὶ πλήρη πυρός καὶ θερμῆς χαρακτῆρα τοῦ πατρὸς τῆς. Ἡ ἀνατροφή δύναται ἴσως ν' ἀπαλύνῃ τὴν φύσιν, ἀλλ' εἶνε ἀδύνατον νὰ τὴν μεταβάλῃ ἐξ ὄλο-

κλήρου. Προχωροῦντος τοῦ χρόνου, ὁ μὲν Ὀκτάβιος ἔγινεν ὁ ἀγαπητὸς νέος, ὁ ὅποιος ὑπέσχετο ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων ὅτι θὰ γίνῃ, ἡ δὲ Κλαίρη ἡ ὑπερήφανος καὶ ἀλαζῶν κόρη ὅποια διηγέλλετο ἐκ παιδικῆς ἡλικίας.

Ἐν τούτοις ἐντὸς ὀλίγου ἀπέκτησαν καὶ σύντροφον, ἐρχόμενον πλησίον τῶν πενθῶντα καὶ δυστυχῆ. Ὁ δούξ τοῦ Βλιγγῦ, χρεύσας πολὺ ἐνωρίς, ἔχων δὲ ἓνα μόνον υἱὸν ἐκ τοῦ γάμου τοῦ τούτου, ἀπέθανεν ἀθλίως ἐπὶ τῆς κονίστρας ἱπποδρουαίου τινοῦ, ριφθεὶς ὑπὸ τοῦ ἵππου του, καὶ ἀποθνήσκων δὲν ἄφινεν εἰς τὸν υἱὸν του εἰμὴ παλὺ μικρὰν περιουσίαν. Ὁ Γάστων, ἐπανερχόμενος ἀπὸ τῆς κηδείας τοῦ πατρὸς του, ὠδηγήθη εἰς τὴν οἰκίαν τῆς θείας του μαρκησίας μὴ ἐξελθὼν πλέον ἐκεῖθεν. Ἐκεῖ, ἐπέχων θέσιν τρίτου τέκνου, ἀνεπτύχθη πλησίον τοῦ Ὀκταβίου καὶ τῆς Κλαίρης. Μεγαλειότερος αὐτῶν κατὰ τὴν ἡλικίαν ἔφερον ἤδη ἐν ἑαυτῷ τὴν κομψότητα καὶ τὴν χάριν τῆς ἀριστοκρατικῆς γενεᾶς, εἰς ἣν ἀνήκεν. Εἶχεν ἐγκαταλειφθῆ προῶως ὑπὸ τοῦ πατρὸς του, διότι ἡ παραλελυμένη του ζωὴ πολὺ ὀλίγον συνεβιάζετο μὲ τὰς φροντίδας τῆς ἐνδελεχοῦς ἐπιτηρέσεως, ἣν ἀπαιτεῖ ἡ ἀνατροφή ἑνὸς τέκνου. Ποτὲ μὲν παραδιδόμενου εἰς τοὺς ὑπηρετάς, οἵτινες τὸν ἀνεμίγνυον εἰς τὰς ραδιοουργίας τοῦ μαγειρείου, ποτὲ συχνάζοντος εἰς τὰς αἰθούσας ἐνθα ἦτο δεκτὸς ὁ πατὴρ του, ἡ ἀθωότης τοῦ παιδίου τοῦτου εἶχεν ὑποβληθῆ εἰς σκληρὰν δοκιμασίαν μεταξὺ τῶν ραδιοουργιῶν τῶν ἀκολούθων καὶ τῶν παραλυσιῶν τοῦ δουκός.

τέρου ἀποσπάσματος... φυγοδίκων, τῶν μὲν μὲ Γκρά, τῶν δὲ μὲ Μυλωνά.

Εὐτυχῶς οἱ ἰθύνοντες ἐμαλάχθησαν κάπως ἐκ τῶν φωνῶν, καὶ ἤρχισεν ἡ καταδιώξις μετὰ δραστηριότητος, μεθ' ὅλον τὸ ἀνεπαρκές τῆς δυνάμεως· καθότι μόνον τὸ 2ον πεζικὸν τάγμα τὸ ἐδρεύον ἐν Κραβασαρά ἔχει ὀπισσοῦν ἀρκοῦσαν δύναμιν πρὸς φρούρησιν πόλεων καὶ καταδιώξιν φυγοδίκων· τὰ τῶν ἄλλων ἐπαρχιῶν δὲν ἀρκοῦσιν οὐδὲ δι' ὑπηρετίας τῶν ἀξιωματικῶν. Διοικητὴς τοῦ μεταβατικῆς εἶνε ὁ δραστήριος λοχαγὸς κ. Α. Σωτηρόπουλος, ὅστις ἐλπίζεται ὅτι θὰ φέρῃ ἀποτελέσματα, δι' ἃ θὰ τὸν εὐγνωμονῇ τὸ Ἀγρίνιον, συντελούντων πρὸς τοῦτο καὶ τῶν ἐπὶ τῆς καταδιώξεως τῆς φυγοδικίας ἀξιωματικῶν κ. Σωτηροπούλου, Μοσχοβίτου, Ψυλοπούλου καὶ Μανζόνη, καὶ τοῦ ἀνθυπομοιράρχου κ. Πανοπούλου, ἐκ τῶν διδασκτόρων τοῦ Πανεπιστημίου.

Ὡς ὑποπτοὶ διὰ τὸν φόνον τοῦ δημάρχου Ἀγυιάς συνελήφθησαν ἐν ὄλῳ τριανταεξ ἄτομα, ἐξ αὐτῶν ἀπελύθησαν δεκατέσσαρες οἱ δὲ λοιποὶ κρατοῦνται ἐν τῷ στρατῶνι.

Εἰς πᾶσαν νεοκτιζομένη οἰκίαν, ὅταν ρίψῃ τυχαίως ὁ διαβάτης τὰ βλέμματά του εἶνε ἀδύνατον νὰ μὴ ἐρωτήσῃ ἐαυτὸν: ἄρα δὲν ὑπάρχει νόμος κανονίζων τὰ τῆς οἰκοδομῆσεως τῆς ἀβδηρίτου πόλεως αὐτῆς; Καὶ ἀφίνομεν ἐδῶ κατὰ μέρος τὸν ἰδιορρυθμὸν κτίσιμον ἐνὸς ἐκάστου κατὰ τὸ κέφι του καὶ τὰ κενὰ ἄτινα ἀφίονται ἀνὰ πᾶν διαχωρίσμα οἰκίας, δίδων πιστοτάτην τὴν εἰκόνα σιαγόνος ἀπὸ τῆς ὁποίας λείπουν δύο καὶ τρεῖς ἐναχοῦ ὁδόντες, καὶ τὴν πελωρίαν ἀνύψωσιν μεγάρων παραπλεύρως ἄλλων ἢ καὶ κατ' ἀντικρὺ νάνων οἰκοδομῶν, καὶ τὴν ἀποχώρισιν μερικῶν προνομιούχων εἰς τὰ ἐνδότερα ὡς νὰ εἶνε θυμωμένοι μετὰ τὴν ὅλην γραμμὴν τῶν ἄλλων κτιρίων καὶ πλεῖστα ὅσα ἀκόμη, ἀλλὰ τὰ

πτωχὰ δένδρα τὰ ὁποία αὐτομάτως καὶ μοιραίως εὐρέθησαν — διότι τίς ποτε ἐφρόντισε περὶ δειροφυτείας — ἐγγὺς ἐκεῖ τί πταίου ἐἰς ὅλην τὴν πυργοποιίαν; διότι εἶναι ἀδύνατον εἰς πᾶσαν ἀνύψωσιν ἐνὸς ἀπὸ τὰ κτίρια αὐτὰ νὰ μὴ κατασυντριβῇ καὶ ἐν δένδρον ἀπὸ τὰ μεγάλα καὶ πολλὰ ἀπὸ τὰ μικρά. — Συνιστῶμεν τὴν προσοχὴν εἰς τοὺς ἀρμοδίους ν' ἀνοίξωσι τὰ σραβά των καὶ νὰ ἰδῶσι τὴν παρά τὴν Πιστωτικὴν Τράπεζαν πελωρίαν λευκὴν πῶς ἐκλίνε σχεδὸν μέχρι τοῦ ἐδάφους ὑπεῖκουσα εἰς τὰ οἰκοδομικὰ βάρη — μάρμαρα, πέτραι καὶ ἄλλα τῆς κτιζομένης ἐκεῖ οἰκίας — καὶ κινδυνεύει ὁλονὲν νὰ συντριβῇ ἐὰν δὲν συντριβῇ ἀκόμη. — Ἔως πότε τέλος πάντων θὰ βασιλεύῃ ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν ἡ ἀθλιότης αὕτη;

Κατὰ τὸν ἐξ Ἀγρινίου ἀνταποκριτὴν μας, τὸ ἐμπόριον ἐκεῖ ἐνεκρόθη ἐκ τῆς μὴ καταναλώσεως τῆς περυσινῆς ἐσοδείας τοῦ κάρπου, καὶ τῆς πεποιθήσεως ὅτι καὶ ἡ φετεινὴ χάρις εἰς τοὺς φόρους θὰ *φωλιάσῃ* ἐν ταῖς ἀποθήκαις, καὶ κρῖμα τὰ ἐνοικιασθέντα οἰκήματα πρὸ μηνός!

Ἡ ὁδὸς Νίκης προὐρίσται βαθμηδὸν νὰ καταστῇ ὁδὸς τῶν ἐρώτων καὶ τῶν σφαγῶν! Ἀπὸ πολλῶν ἤδη ἐτῶν αἱ ὁδοὶ τῶν Ἀθηνῶν ἀπώλεσαν τὴν ῥομαντικὴν τῶν ἀποψιν ἐκδηλουμένην ἰδίως τὴν νύκτα διὰ τῶν *καταδῶν* καὶ τῶν νυκτοκλοπῶν· ἀλλ' ἡ ὁδὸς Νίκης φαίνεται ἀνακτώσα ὅλην αὐτῆς τὴν ἀρχαίαν εὐκλειαν· οὕτω δὲν διέρχεται σχεδὸν ἐσπέρα, χωρὶς ν' ἀντηγήσωσιν ἐδῶ ἐρωτικαὶ *καταδαὶ* τῆς πενιχρᾶς βοηθείας ξεκουρδισμένης τινὸς κιθάρας, ἀλλὰ καὶ τῆ γενναιοτάτη ἀρωγῇ ὄλων τῶν σκύλων τῆς γειτονίας μετὰ τῶν ὁποίων οἱ *καταδῶροι* ἀποτελοῦσι πλήρη συναυλίαν. — Καὶ ἐδῶ σταματᾷ τὸ ῥομαντικὸν μέρος τῆς ἐν λόγῳ ὁδοῦ καὶ ἄρχεται τὸ τραγικόν. — Χθὲς δηλαδὴ παντοπόλης τις ξε-

Καὶ ὅταν ἔγινε δέκα ἐννέα ἐτῶν, συμπληρώσας καὶ τὰς σπουδὰς του, ἐφαίνετο ὅτι θὰ γείνη χαριέστατος νέος καὶ τέλειος *τζέντλεμαν*. Κατ' οὕτην δὲ τὴν ἐποχὴν παρετήρησεν ὅτι ἡ ἐξαδέλφη του Κλαίρη, μεγαλειτέρα του κατὰ τέσσαρα ἔτη δὲν ἦτο πλέον μικρὰ κόρη.

Αἰφνιδίᾳ μεταμόρφωσις εἶχε τελεσθῆ ἐν αὐτῇ. Ὡς ὥραια πεταλοῦδα, ἐξεργομένη τοῦ περικαλύμματός της, ἡ Κλαίρη εἶχε φθάσει εἰς ἐποχὴν, καθ' ἣν ἡ λάμψις τῆς ξανθῆς της καλλονῆς εἶχεν ἄρχισαι νὰ ἀνοίγῃ, ὡς οἱ κάλυκες ῥόδου. Οἱ μαῦροί της ὀφθαλμοὶ ἔλαμπον γλυκύτατα, καὶ τὸ ἀνάστημά της θαυμασίως ἀναπτυχθὲν, εἶχεν ἀπαράμιλλον χάριν. Ὁ Γάστων τὴν ἐλάτρευσεν ὡς τρελλός, ἀποκρύψας ἐν τούτοις ἐπὶ δύο ἔτη τὸν ἔρωτά του ἐν τῷ βᾶθει τῆς καρδίας του.

Μεγάλῃ δυστυχίᾳ τὸν ἠγάπησε νὰ ὀμιλήσῃ ἐν τῇ δυστυχίᾳ ἡ καρδία εἶναι εὐκολωτέρα εἰς διαχύσεις. Ὁ μαρκήσιος τοῦ Μπωλιε ἀπέθανεν αἰφνιδίως. Ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος, δι' ὃν ἡ ἀπόλαυσις ἦτο τὸ πᾶν ἐξηφανίσθη ἀφορητί. Δὲν ἠσθένησεν, ἔπαυσε νὰ ζῆ. Τὸν εὖρον ἐξηπλωμένον ἐντὸς τοῦ γραφείου του. ἠθέλησε νὰ φιλολογήσῃ τὴν δικογραφίαν δίκης τινος, ἣν ἤγειρεν ἐναντίον συγγενῶν του τινῶν ἐν Ἀγγλίᾳ. Ἡ ἀσυνήθης δι' αὐτὸν ἐργασία τὸν ἐφόνησεν.

Οἱ ἰατροὶ, οἵτινες δὲν παραδέχονται ὅτι εἶναι δυνατόν ν' ἀποθάνῃ τις παρὰ τὴν γνώμην των, ἀπεφάνθησαν ὅτι ὁ μαρκήσιος ἀπέθανεν ἐξ ἀνευρισμοῦ. Οἱ ἐν τῇ λέσχῃ φίλοι του ὑψωσαν τοὺς ὤμους καὶ εἶπον μετὰξὺ των ὅτι ὁ λαμ-

πρὸς αὐτὸς ἄνθρωπος εἶχε τελειώσει ὡς ὁ Μορνὺ, κατεστραμμένος, καεῖς, ἐκ τῆς ζωῆς, ἣν διῆγε. Καὶ εἶνε βέβαιον ὅτι δὲν δύναται τις νὰ ζῆ ἀτιμωρητὴ τὸν βίον, ὃν ἐπὶ εἰκοσιπενταετίαν ἔζησεν ὁ μαρκήσιος. Ἄλλοι περισσότερον φρόνιμοι ἐσκέφθησαν ὅτι ἡ ἀποκάλυψις τοῦ ἐπιστάτου τῆς περιουσίας του ἐπὶ τῆς χρηματικῆς του θέσεως τὸν ἐφόνησε τόσο ἀσφαλῶς, ὅσον καὶ μία σφαῖρα διευθυνομένη πρὸς τὴν καρδίαν του.

Ἡ οἰκογένεια τῆς μαρκησίας δὲν κατέγινεν εἰς τὸ ν' ἀνεύρῃ τὰς αἰτίας τοῦ κεραυνοβόλου τούτου θανάτου περιορισθεῖσα εἰς τὸ νὰ κλαύσῃ τὸν μαρκήσιον. Ὁ κ. Μπελιε ἦτο τόσο ἀγαπητὸς καὶ σεβαστὸς, ὥστε θὰ ὑπέθετέ τις ὅτι ἦτο πρότυπον πατρός καὶ συζύγου. Ἡ μαρκησία σιωπηρῶς ἐνέδυσεν πενθίμως ὅλην τὴν οἰκίαν καὶ ἐκίδευσεν τὸν σύζυγόν της ὡς πρίγκηπα. Ὁ Οὐκάβιος, εἰς τὸ ἐξῆς μαρκήσιος τοῦ Μπελιε, καὶ ὁ δούξ τοῦ Βλιγνὺ ὁ θετὸς ἀδελφός του, ἠκολούθησαν τὴν κηδείαν περιστοιχιζόμενοι ἀπὸ τὴν ἀρχαιότεραν τῆς Γαλλίας ἀριστοκρατίαν. Καὶ τὸ ἐσπέρα, ἄταν εἰσῆλθον ἐν τῷ σιωπηρῷ καὶ σκοτεινῷ μεγάρῳ, εὖρον τὴν μαρκησίαν καὶ τὴν Κλαίρην, πενθίμως ἐνδεδυμένας καὶ περιμενούσας αὐτοὺς, ἵνα τοὺς παρηγορήσωσι καὶ τοὺς ἐχαριστήσωσι διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ λυπηροῦ καθήκοντος. Ἐπειτα ἡ μαρκησία ἐκλείσθη μετὰ τοῦ υἱοῦ της ἐν τῷ δωματίῳ της, ἵνα τῷ ὀμιλήσῃ περὶ τοῦ μέλλοντος. Καὶ ὁ Γάστων διηυθύνθη μετὰ τῆς Κλαίρης πρὸς τὸν κῆπον.

πλαίνων τὰ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ βαρελιά του ἀνησύχησε φαίνεται παραβάρελόν τινα κάτοικον, ὅστις ἐξελθὼν ἔκαμε λίαν ἀποτόμους παρατηρήσεις πρὸς τὸν παντοπώλην· ἀλλ' οὗτος τοῦ ἀπεκρίθη ἀποτομώτερον, ἐκεῖνος τότε τοῦ ἀνταπήντησε δι' ἑνὸς γρόνθου, ὁ δὲ παντοπώλης στρέφει ἀστραπηδὸν καὶ φέρει μεθ' ἑαυτοῦ πελωρίαν μάχαιραν τοῦ τυριοῦ, ἐπιθετικὸς καὶ ἀποφασισμένος — κύριος οἶδε — τί νὰ τὴν κάμη ὁ ἀθεόφοβος! Γυναῖκες δ' ἐξελθούσαι ἤρξαντο ἀλαλάζουσαι μέχρι τρίτου οὐρανοῦ· ἀλλὰ τότε ὁ βαπίσας σπεύδει εἰς τὸν οἶκόν του καὶ στιγμηδὸν ἐξέρχεται κρατῶν πελωρίαν καραμπίναν τοῦ Μενιέ· ὁ δὲ παντοπώλης ταύτην ἰδὼν ἐτρόπη εἰς ἀτακτὸν καὶ ἀπροσπέλαστον φυγῇ, κραδαίνων πάντοτε τὴν μάχαιράν του ὡς ἀλεξικέραυτον κατὰ τῆς βολῆς τῆς. Εὐτυχῶς οὐδὲν ἀπενικαίον συνέβη, ἡ δὲ ἡσυχία εἶχεν ἐντελῶς ἀποκατασταθῆ, ὅταν ὄργανά τινα τῆς ἀστυνομίας ἐσπευσμένα κατέρφασαν εἰς τὸν τόπον τῆς σινηῆς. — Ἀπὸ τοὺς καταδόρους τοῦλάχιστον ἡ ἀστυνομία δὲν δύναται ν' ἀπολυτρώσῃ τοὺς φιλησυχούς γείτονας τῆς **ὁδοῦ Νίκης** :

Μακαρία ἡ Σμύρνη, μεθ' ὅλους τοὺς νυκτερινοὺς λωποδύτας τῆς, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἀνθεὶ ἡ μακροβιότης. Ἡ «Ἀμάθεια» σημεῖοι θάνατον ὑπερεκατοντούτιδος, ἄχι ἄλλο σπάνιον διὰ τὴν Σμύρνην, ὡς λέγει, ἀφοῦ ἐν διαστήματι ἕξ μηνῶν πέντε τοιοῦτοι συνέβησαν! ὁ τελευταῖος θάνατος ἐπῆλθεν εἰς γράλαν, φέρουσαν 104 ἔτη, καὶ διατηρούσαν ἀκυμναίως τὰς διανοητικὰς δυνάμεις.

Ἐν Σμύρνῃ περιμένεται ὁ περίφημος Ἡρακλῆς μας, ὁ Παναγῆς.

Ὁ ἐν τῇ αὐτῇ πόλει διευθυντῆς τῆς πολιτοφυλακῆς διέταξεν ὅπως ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι περιέρχονται τὰ χάνια

καὶ τὰ ξενοδοχεῖα τὴν νύκτα καὶ ἐξετάζωσι περὶ τοῦ ποιῶν τῶν εἰς αὐτὰ οἰκούντων. Πολύ ψυχολογικὴ ἡ διάταξις, βασιζομένη ἐπὶ τῆς νυκτός, ὡς ἀποκαλυπτρίας τοῦ ἀληθοῦς ἀνθρώπου, ἀλλὰ φοβούμεθα μήπως ψυχολογικώτερα ἢ πονηρία τῶν ὅσους ἀφορᾷ ἡ διάταξις καταστήσῃ ἀμφίβολον τὴν ἀποτελεσματικότητά ταύτην.

Ἡ Ἑλβετικὴ Σχολὴ τῶν Κυριῶν Σοφίας Σωτηροπούλου καὶ Ἑδβίγης Γρίβα ἐτέλει χθὲς τὸ ἀπόγευμα τὴν εορτὴν τῶν ἐγκαινίων τῆς. Ὁ Μητροπολίτης Λαρίσσης ἐτέλεσε τὸν ἀγιασμόν, καὶ ἡ Διευθύντρια κ. Σωτηροπούλου ὠμίλησε γαλλιστὶ περὶ τῆς Σχολῆς, ἐρμηνευθέντος κατόπιν τοῦ λόγου τῆς. Ἐκλεκτὸν ἀκροατήριον ἐκ Κυριῶν καὶ Κυριῶν παρῆν, καὶ φιλοκάλως ἦτο ἀνθρωστεγῆς ἡ αὐλὴ, ἐν ἣ ἐτελέσθη ὁ ἀγιασμός. Μετὰ ταῦτα περιέλασις ἐγένετο ὑπὸ τῶν παρευρεθέντων ἀνά τὰ δωμάτια τῶν παραδόσεων καὶ πρὸ τῶν διαφόρων ἐπιστημονικῶν ὀργάνων γεωγραφίας, φυσικῆς καὶ ἀνθρωπολογίας, δι' ὧν ἐν πάσῃ ἐντελείᾳ κατὰ τὰς νεωτέρας μεθόδους διδασκῶνται αἱ μαθήτρια.

Συνιστῶμεν καὶ ἡμεῖς τὸ νεοσύστηθὲν παιδαγωγεῖον ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν γνωστῶν εἰς τὰς Ἀθηναϊκὰς οἰκογενείας κυριῶν Α. Richier καὶ Hudry-Menos. — Ἐχομεν τὴν σπάνιον καλὴν παρθεναγωγείων καὶ ἐκπαιδευτηρίων ἐν γένει ὥστε θὰ ἡλεγχόμεθα ὡς λησμονοῦντες τὴν ἀποστολὴν ἡμῶν ἐάν διηρχόμεθα ἐν σιγῇ τὴν κατάρτισιν τοῦ νεοροῦ ἐκπαιδευτηρίου. Θὰ διδάσκηται ἐν αὐτῇ ἡ Γαλλικὴ, Γερμανικὴ καὶ Ἑλληνικὴ ὑπὸ δοκιμῶν καὶ εὐμεθόδων διδασκάλων, χωρὶς νὰ παραμεληθῆται τὸ παραπάν ἡ ἠθικὴ καὶ ψυχικὴ διαμόρφωσις τῶν παιδίων. — Τὸ νηπιαγωγικὸν ἰδίᾳ τμήμα τοῦ ἐν λόγῳ ἐκπαιδευτηρίου εἶναι προωρισμένον νὰ συγκεν-

Ἦτο ὠραία θερινὴ ἑσπέρα καὶ ὁ ἀήρ ἦτο πλήρης τῶν ἀρωμάτων τῶν ἀνθέων. Οἱ δύο νέοι περιεπάτου ἀργὰ, χωρὶς νὰ ὀμιλῶσιν. Ἐκαστὸς ἠκολούθει τὰς σκέψεις του. Ἀφῆνης, ὡς ἐκ συμφώνου, ἔσταματήσαν καὶ ἐκάθησαν ἐπὶ τινὸς πετρίνου ἐδάφλιου. Ὑπὸ τοὺς πόδας τῶν ἀναβλύζον ἐκελάριζεν ἠσυχῶς ρυάκιόν τι, νανουρίζον διὰ τοῦ μογοτόνου ψιθόρου του τὰ ὄνειροπολήματά των.

Ὁ Γάστων αἶφνης διέκοψε τὴν σιωπὴν, καὶ ὀμιλῶν ταχέως, ὡς ἄνθρωπος ἐπὶ πολὺ σιωπήσας, ἐξέφρασεν εἰς τὴν Κλαίρην μὲ βαθὺ ἄλγος τὴν λύπην, ἣν ἠσθάνετο ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τοῦ ἀνθρώπου, ὅστις τῷ ἐχρησίμευσεν ὡς πατήρ. Καὶ ἐνόσφ ὀμίλει, ἡ σύγκλησις του, ἣν δὲν ἠδύνατο ν' ἀποκρύψῃ, ἐκορυφώτο. Ἐπὶ τέλους δὲ ἀκουστικῶς του ἐξεπράγη εἰς λυγμοὺς, καὶ ἀρίνων τὴν βεβαρυμμένην κεφαλὴν του νὰ πέσῃ ἐπὶ τῶν καιούσων τῆς Κλαίρης χειρῶν, εἶπεν.

— Ποτὲ δὲν θὰ λησμονήσω τοὺς γονεῖς σου. Ὅ,τι καὶ ἂν μοῦ συμβῇ θὰ μ' εὐρῆς πάντοτε πλησίον σου. Σὲ ἀγαπῶ τόσῳ πολὺ.

Καὶ ἐξηκολούθει νὰ ἐπαναλαμβάνῃ ἐν τῷ μέσῳ τῶν λυγμῶν του. Σὲ ἀγαπῶ! σὲ ἀγαπῶ!

Ἡ Κλαίρη ὑπεγεύρασα ἐλαφρῶς τὴν κεφαλὴν τοῦ Γάστωνος καὶ παρατηροῦσα αὐτὸν τρυφερῶς.

— Καὶ ἐγὼ σὲ ἀγαπῶ, τῷ εἶπεν διὰ γλυκείας φωνῆς.

Ὁ Γάστων, ἐκπληκτικὸς δὲν ἐξέφραξεν ἡ μίαν κραυγὴν καὶ

ἡ κραυγὴ τί ἄλλο ἠδύνατο νὰ ἦτο εἰμὴ τὸ προσφιλὲς ὄνομα Κλαίρη;

Ἡ νεαρὰ κόρη ἔθεσε τὰς χεῖράς τῆς ὑπὸ τὰ χεῖλη του, καὶ μὲ σοβαρότητα ὑποσχέσεως ἀπέθεσε φίλημα ἐπὶ τοῦ μετώπου τοῦ δουκός. Ἐπειτα ἠγέρθησαν καὶ στήριζόμενοι ὁ εἰς ἐπὶ τοῦ ἄλλου ἐπανήρχισαν τὸν ἐν τῷ κήρῳ περιπατῶντων. Δὲν ὀμιλοῦν πλέον· ἤκουον τὴν καρδίαν των.

Τὴν ἐπομένῃν ὁ μὲν Ὀκτάβιος ἐνεγράφη εἰς τὴν νομικὴν σχολὴν, ὁ δὲ Γάστων εἰσῆλθεν ὡς ὑπάλληλος εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν. Τότε ἡ δημοκρατικὴ κυβέρνησις προσεπάθει νὰ προσλάβῃ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς τὰ μεγάλα ἀριστοκρατικὰ ὀνόματα διὰ νὰ καθησυχάσῃ τὴν Εὐρώπην, ἣτις ἐβλεπε μὲ ἀνήσυχον ὄμμα τὴν δημοκρατίαν θριαμβεύουσαν. Ὁ νέος δοῦξ προσεβλήθη ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ κυρίου Δεκαζ καὶ τὸ διπλωματικὸν του μέλλον προαἰωνίζετο λαμπρὸν.

Ἐσύχναζε πολὺ τὰς αἰθούσας, παρῆγε ζωηρὰν αἰσθησὴν διὰ τὸ κομψὸν τοῦ ἀναστήματός του, τὴν χάριτα τοῦ προσώπου του καὶ τὸ γόητρον τῆς συνομιλίας του. Ἐπιζήτητος ἀπὸ τὰς μητέρας οἰκογενειῶν, ἔμεινεν ἀδιάφορος εἰς ὄφθαλμοὺς τῶν κολακευτικῶν προτάσεις, αἵτινες τῷ ἔγειναν. Οἱ ὀφθαλμοὶ του δὲν ἔβλεπον ἡ τὴν Κλαίρην. Καὶ αἱ καλλίτεροι ἑσπέροι του ἦσαν ἐκεῖναι, τὰς ὁποίας διόρχετο ἐν τῇ μικρᾷ τῆς θείας του αἰθούσῃ, παρατηρῶ τὴν ἐξαδέλφην του ἐργαζομένην μὲ κεφαλὴν κεκλιμένην ἐπὶ τοῦ κεντήματος.

(ἀκολουθεῖ)